

Rige Spejderne



*Din ungdom den fik du til odel og eje
Du skal ikke sjakre den bort
men være den tro så den ager du pløjer
kan gro når din gerning er gjort.*

*Den er ikke evig. Du kan ikke vente
bestandig at eje dens ild.
Men kæmper du for den og er du den værdig,
så blir den så længe du vil.*

*Din ungdom er skatten, du aldrig kan øde
— hvis ikke du låser den ned.
I krævende strid vil den tindre og funkle,
— men smuldre i dages fred.*



*Du kan ikke spare på ungdommens kræfter
og ha' dem til senere år.
Men bruger du dem, skal du kende de vokser
evindeligt, vår efter vår.*



*Nu råber en verden: Vi kræver dit hjerte,
din evne, dit brændende sind!
Og fik du din ungdom til odel og eje
så brug den. Sæt kræfterne ind.*

Arne Påsche-Asen



DEN 8. KORPSTURNERING *udkæmpes i sommeren 1956!*

Denne meddelelse giver et gip i alle gamle turneringskæmpere! Noget af det mest spændende, man var med til i sin spejdertid, var vistnok at mødes med så mange af landets dygtigste patruljer til de festlige turneringer, som siden 1920, hvor Kong Christian X udsatte en stor sølvpokal til den vindende patrulje, skulle kæmpe om, hvem der i de næste år skulle have den stolte glæde at have dette trofæ i troppen. — Hvis en trop tre gange har vundet pokalen, beholder den pokalen til evig arv og eje. Een trop har vundet den to gange, og det er *Horsens*. Har de mon chancen denne gang?

Vi er blevet mange i korpset siden de tider, hvor alle patruljer uden videre kunne indstille sig til turnering. Vi er så mange, at det ganske simpelt slet ikke ville kunne gennemføres med en så kæmpestor konkurrence. Derfor vil der først i divisionerne rundt omkring blive forberedende turneringer, hvorfra divisionens bedste patrulje får chancen til at gå videre til slutkampen. De store divisioner på 500 spejdere får chancen for at sende 2 patruljer. Patruljen skal være på mindst 6, højst 8 medlemmer. Patruljens gennemsnitsalder må højst være 14 år pr. 1. august 1955.

Patruljeføreren må ikke være fyldt 17 år den 1. august 1956.

Turneringen vil finde sted i begyndelsen af juli og vare en 5–6 dage.

Det er, hvad vi ved om turneringen i dag.

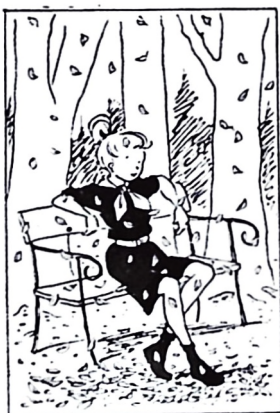
Hvilke opgaver, I vil møde, ved vi ikke. Et kyndigt og erfarent turneringsudvalg vil lægge planerne for de opgaver, prøvelser, spændende oplevelser og den skærsild, I skal igennem, før man ved, hvem der skal gå af med sejren og pokalen og for bestandigt hæfte en hvid rævehale på tropstanderen.

Men I kan ihvertfald være sikre på, at der vil blive lagt mærke til, om I i patruljen forstår at arbejde sammen, om I alle er med i arbejdet, og om I har det sind, der ved at tabe og vinde med samme humør!

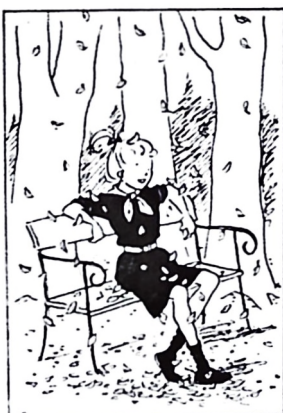
Kongepokalen står i øjeblikket hos troppen i Brenderup, og det var den trop, der også vidste at placere sig i spidsen sammen med de grønne fra Assens i Dronningeturneringens 1. kamp. Det skal blive spændende at se, hvor stærke de er denne gang, de fynske piger fra Brenderup.

Og så går vi i gang landet over med træning til den ottende korpsturnering!

DEN NORDISKE PATRULJE „PALETTEN“



Vi skulle mødes ved bænken her,



nu har jeg ventet et helt kvarter!



Med blade det sneer, det sneer, det sneer,



nu har vi ventet et helt kvarter!

Bladlusene interviewer Fromse lige efter, at hun er kommet hjem fra en uges post-box-konference på Our Chalet

Fromse vil have en plads i solen!

„Fromse, hvad kan du fortælle os om det første internationale møde for post-box-sekretærer?“

Fromse spreder en bunke farvestrålende brochurer fra hele verdens pigespejderkorps ud over bordet sammen med tørklæder med indskriften: It is fun to be a guide! og store bøger om spejderbevægelsen. Imens fortæller hun, glad er hun og så fuld af oplevelser, at det står i et gny om hende. „I må ikke glemme at skrive, at de internationalt committede også var med — eller rettere, det var dem, der havde møde, og os der var med.“

„Hvor mange var I?“

„36 ialt, de 12 var postboxsekretærer.“

„Hvorfra?“

„Fra USA og Europa minus Spanien, Portugal og Øst-bloklandene.“

„Hvor længe var I der?“

„En lille uge. Og tænk, selvom det var midt i september, sneede det et helt døgn, og vi fik slæderne frem, og jeg var julemand og — men det kommer ikke sagen ved, først og fremmest var det jo det internationale samarbejde, vi skulle drøfte.“

„Lad os høre!“

„Åh, det var så morsomt, for tænk, jeg var den ældste og kunne være mor til den næste på 51!“

„Og hun kunne måske igen være mor til den tredie-ældste?“

„Nej, dog ikke, men til den yngste, der var 24 år. Åh, I kan tro, det er berigende at træffe sammen med mennesker, man har korresponderet længe med! „Nå, ser du sådan ud, siger man, det troede jeg ikke!“ Jeg skriver nu altid, hvor gammel jeg er, for at de ikke skal få et chok, når de ser mig! Men så mange problemer, vi havde at drøfte. Det alvorligste er jo, at nogen ikke svarer på breve sommetider.“

„Hvad skulle man så gøre?“

„Så er det, man beder vedkommende lands postbox-sekretær undersøge sagen, og nytter det ikke, skaffer hun en ny penneveninde.“

„Vi kalder det nu penninder!“

„Nå, jamen det er også et udmærket ord. Vi snakkede jo også om, hvad brevene skal indeholde, og det må I da endelig skrive om i bladet. Når man skriver til et fremmed land, er man jo sit eget lands ambassadør. Mange får jo sådan et brev at se, forældre, kammerater, lærere, og derfor skal man gøre sig umage, når man skriver, ikke bare pjatte løs. Man skal skrive om noget, der virkelig fortæller



modtageren noget, og man skal vedlægge tegninger, fotografier, avisudklip, — man skal fortælle om sin hverdag og sine festdage, sit arbejde og sin hobby.

Jeg vil sige jer, det er noget af det allervigtigste i hele spejderarbejdet, at man forstår at skaffe sig kontakter i andre lande. Det er dér, den internationale kontakt begynder, og man har meget mere ud af at rejse ud senere, når man véd noget om det pågældende land og kender et menneske, som man kommer til at kende det af gode breve.

Jeg kan fortælle jer mange historier om penninder, der nu er gamle, og hvis børn nu er begyndt at korrespondere!“

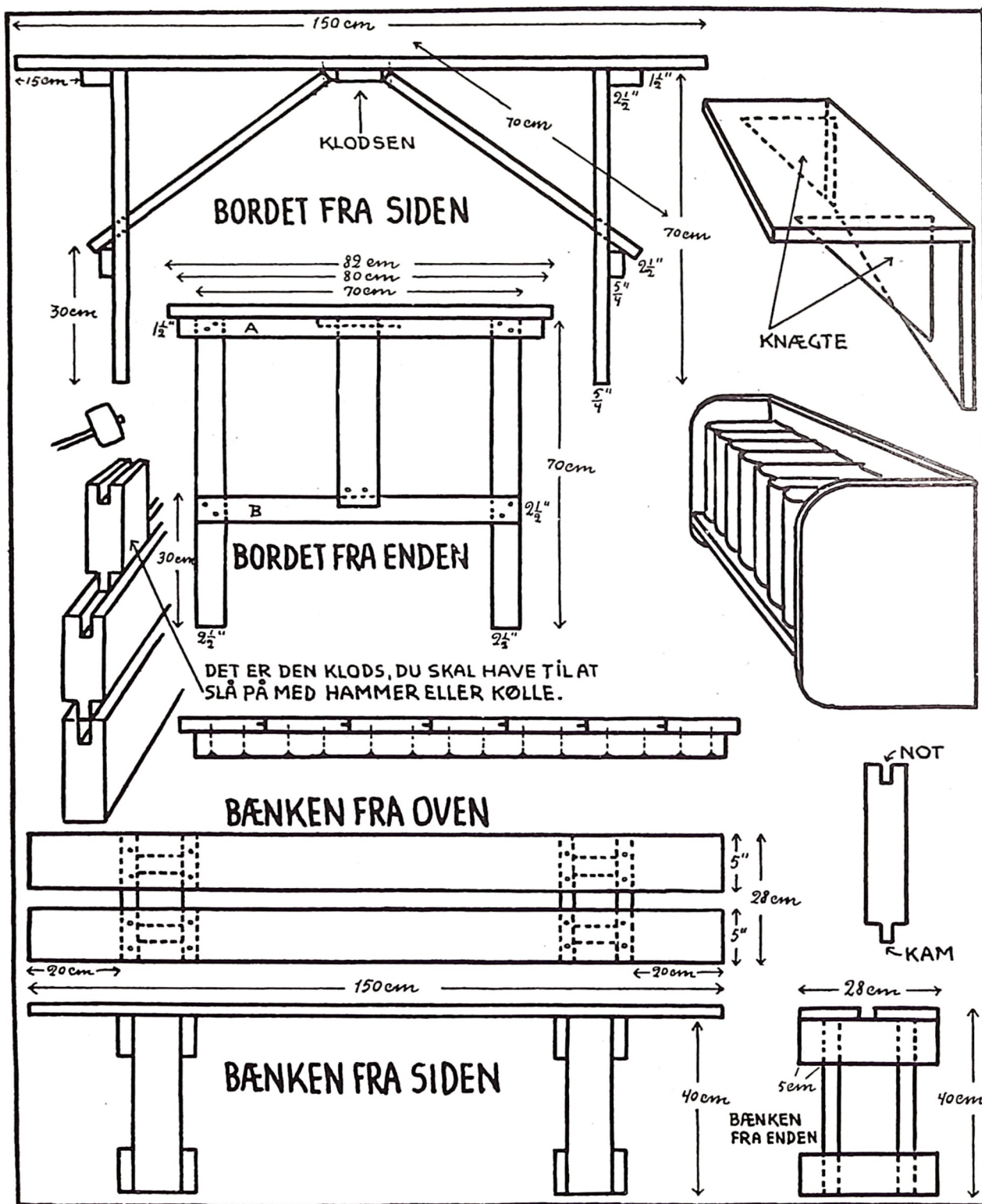
„Jamen, Fromse, hvis man nu af en eller anden grund ikke synes, man kan fortsætte en korrespondance?“

„Så skal man være et ordentligt menneske og slutte af med manér! Man skal skrive og forklare, at man ikke kan fortsætte, fordi man har travlt eller har fået andre interesser, eller hvad det nu kan være. Ethvert høfligt menneske ved jo da, at man skal sige pænt farvel og tak for denne gang.“

„Har du mere at berette?“

„Åh, jeg kunne blive ved til imorgen, — men jeg vil bare have lov at understrege til sidst, at nu har jeg fået bekræftet, hvad jeg altid vidste, at postboxarbejdet er noget af det allervigtigste i spejderarbejdet, og jeg vil bruge alle mine kræfter og al den begejstring, jeg fik på vort dejlige Chalet, til at skaffe arbejdet en plads i solen!“

Fromse ler glad, som kun Fromse kan le, samler alle sine mange glimt fra fremmede lande sammen i sin store taske, drikker 16 kopper the og forsvinder ud i aften-tågerne.



Så går
vi i gang
med...

borde og bænke

Hvis I vil lave et bord, så må I hellere gøre jer det klart, at det bliver jo ikke et, der hævder sig på en møbeludstilling — det må vi overlade til fagmanden —; men vi kan vel nok fremstille et bord, der er anvendeligt netop til forskellige småarbejder, når der skal klippes, klistres, tegnes, males og rumsteres. Og så har man den glæde. — Det var jeg med til at lave!

Der skal bruges:

til ben 4 stk. 70 cm, $\frac{5}{4}'' \times 2\frac{1}{2}''$
(" betyder tomme)
tværligger a. 2 stk. 80 cm, $1\frac{1}{2}'' \times 2\frac{1}{2}''$
do. b. 2 stk. 70 cm, $\frac{5}{4}'' \times 2\frac{1}{2}''$
skræstøtter 2 stk. 90 cm, $1'' \times 4''$
bordplade 8 stk. 150 cm, $1'' \times 5''$

pløjede brædder. De to yderste skal have henholdsvis „kammen“ og „noten“ høvlet væk. Alt skal være fyrretræ, høvlet. Den mængde træ, som her er angivet, vil nok koste mellem 35 og 40 kr.

Pladen

Når du samler de pløjede brædder, skal du bruge et par stumper af disse brædder (sørg for at få dem med fra tømmerhandelen) til at samle med. Du må nemlig ikke hamre direkte på brædderne, så kommer der mærker og huller i pladen. Se tegningen, hvordan klodsen anvendes.

Så snart et brædt er banket på plads, så sammes eller skrues det fast, at det ikke flytter sig, når det næste brædt bankes på plads. Som og skrues må selvfølgelig ikke ses i pladen og sættes derfor gennem tværliggeren op i pladen.

Pas så på, at du får disse tværlig-

gere anbragt vinkelret (90°) på længden og i den rigtige afstand fra endefladerne. Vær i det hele taget omhyggelig med at få lavet et rektangel (4 vinkelrette hjørner) og ikke et parallelogram med „skæve“ hjørner ud af pladen. Og endnu en gang: *Slå* ikke direkte på træet med hammeren — læg en klods imellem!

Benene

Når du ser på tegningen, finder du nok ud af at samle benkonstruktionen. Hvad angår som og skruers anbringelse, så skrev jeg derom i sidste nummer.

Skræstøtter

Bordet var vel nok pænere og enklere uden skræstøtter; men den går desværre ikke! Benkonstruktionen er kun stærk nok, når skræstøtterne tages med. Skræstøtterne er bestilt til 90 cm. Der bliver altså noget tilovers til en klods, der anbringes *midt* under pladen på *tværs* af brædderne. (Her bliver der altså brug for en sav; men det skulle også være eneste gang.) Inden skræstøtterne fæstnes, skal du være meget nøjeregnende med, at benene står lodret.

Der skal bruges som eller skrues på 2" og nogle enkelte på $1\frac{1}{2}''$.

Hvis en eller anden skulle få den idé at bruge tegningen til at lave et havebord efter, da vil det være bedre i stedet for pløjede brædder at bruge alm. høvlede brædder, som anbringes med $1\frac{1}{2}$ cm mellemrum. Haveborde skal helst være tremmeborde, da træ udvider sig meget ved fugtighed.

Bænk

Bænken har samme længde som bordet. Har du brug for længere eller kortere bænk, er det jo nemt at ændre dette. Hvis den forlænges meget, bliver det nødvendigt med en tredje benstøtte på midten.

Der skal bruges:

ben 8 stk. 28 cm, $\frac{5}{4}'' \times 4''$
4 stk. 40 cm, $\frac{5}{4}'' \times 4''$
sæde 2 stk. 150 cm, $1'' \times 5''$

— alt sammen fyrretræ, høvlet. Prisen vil antagelig ligge på ca. 15 kr.

Jeg tænker næsten, du kan samle bænken uden større hovedbrud ved hjælp af tegningen. Brug $2\frac{1}{2}''$ eller 3" som.

Når den er samlet, må der selvfølgelig ikke være søm, der stikker ud noget sted, at man ikke river strømper og tøj. Alle skarpe kanter og hjørner kan få en omgang med sandpapir, så det allerskarpeste forsvinder.

Hylde

Jeg lovede vist redaktøren at komme med forslag til en hylde.

Nu ved jeg ikke, hvilken hylde I har brug for.

Men skal det være en hylde til bøger f. eks., så skal den være ret solid, for bøger er tunge, og det vil være praktisk med sidestykker på en sådan hylde, og selve hylden skal fæstnes til bagklædningen. Her skal man altså regne ud: hvor lang, hvor bred, hvor meget til sidestykke og hvor meget til bagklædning?

Skal det være en hylde til fritstående ting — vækkeur, vase eller fotografiet fra sommerlejren, så var det vel bedre med „knægte“ end sidestykker.

Vil du male de færdige ting? Så skal der mere end en gang til, når det er første gang, der males, og første gang skal være med en fortyndet maling (hver maling har sin fortynder), som trænger ind i træet. Sliber du efter med sandpapir, da sliber du altid på langs af træet, når det altså er træting, det gælder.

Fyr

Så maler vi...

Nu er det træværket i tropslokalet, der skal males. Er det nyt og ubehandlet, begynder I med at give alle knaster shellak, så vil I ikke senere få kvaler med, at harpiks derfra trænger gennem malingen. Derefter skal det grundes, det vil sige, at I maler det over med en tynd, lysegrå maling med megen fernis og ingen terpentin. Når det er helt tørt og grundfarven er suget godt ned, sliber I med sandpapir — ikke for groft — og husk altid at slibe i den retning, træets årer går — på langs ad træet.

Så skal alle sømhuller, revner og sprækker kittes. Kit kan I købe færdig, men I kan også lavet det selv af kridt og fernis. Husk blot, hvis I selv laver det, at ælte så meget kridt i, at det ikke mere klæber, men er som en klump ler.

Kittet presses jævnt og glat ned i hullerne med en spartel. Hvis træet, I skal male på, er meget ujævnt og huller, må I nok også give det lidt spartelfarve, som I køber færdig hos farvehandleren. Det er slet ikke så let at spartle en flade. Med spartlen smøres et jævnt lag spartelfarve hen over fladen, hvorefter det tages af igen ved atter at føre spartlen hen over fladen, så er alle huller og ujævnheder fyldt ud.

Når spartelfarven er tør (helt hvid), slibes igen — husk endelig på langs ad træet, ellers ødelægges I, hvad I netop har repareret, og så støver I grundigt af med en støvekost.

Nu skal I til at male rigtigt. Farven kan I blande selv; men der fås så mange gode farver hos farvehandleren, at det nok er mest praktisk at købe den færdig. Der skal også en del øvelse til at blande farver, så man får den — og netop den — gammelrosa eller søblå-grønne, man havde tænkt sig.

I maler første gang med en ret tynd, terpentinholdig maling. Smør ikke for meget på, men spred farven godt og jævnt ud ved først at male på langs ad træet, så på tværs og til slut på langs igen, med let hånd, så strøgene næsten ikke bliver synlige.

I må have gode pensler, der ikke fælder — en stor til store flader (døre, borde, skabe o. s. v.) og en lille til vin-

duessprosser og lignende smalle lister plus stikpensler til at komme ind i kroge og hjørner med. Og naturligvis må I have en dunk med malerfernise og en med terpentin, så I kan fortynde malingen passende, når I har brug for det. (I skal også bruge terpentin til at få den maling af, som pludselig er på steder, man mindst havde tænkt sig det, og hvor den ikke skal være. Det være sig i ansigter, på arme og fingre og på gulvet.)

Når malingen denne gang er tør, vil den være suget en del ned dér, hvor der har været meget spartelfarve. Det gør ikke noget, I maler en gang til (og måske en gang til), så skulle fladerne være pænt og jævnt dækket og være fine til at lakere. Husk mellem hver gang maling at slibe let af med sandpapir.

Inden I skal til at male med lakfarve, må I rydde op og feje ud, så der er rent og støvfrit omkring jer. Penslerne må være rene, og I må ikke blande terpentin i farven (lakfarven købes i dåse med låg, og dette låg må I sørge for at sætte fast på, når I ikke bruger farven, ellers vil der meget hurtigt trække skind på). Så maler I hurtigt og jævnt — ikke noget med at male lidt igen på et sted, I malede for lidt siden, farven sætter sig hurtigt, og I ødelægges det blot, hvis I maler engang til. Lad farven få lov til selv at flyde ud, så vil I få et meget fint resultat.

Til slut kan I have det dejligt med at staffere eller male friser og ornamenten i morsomme farver på døre og møbler — men det er en anden historie.

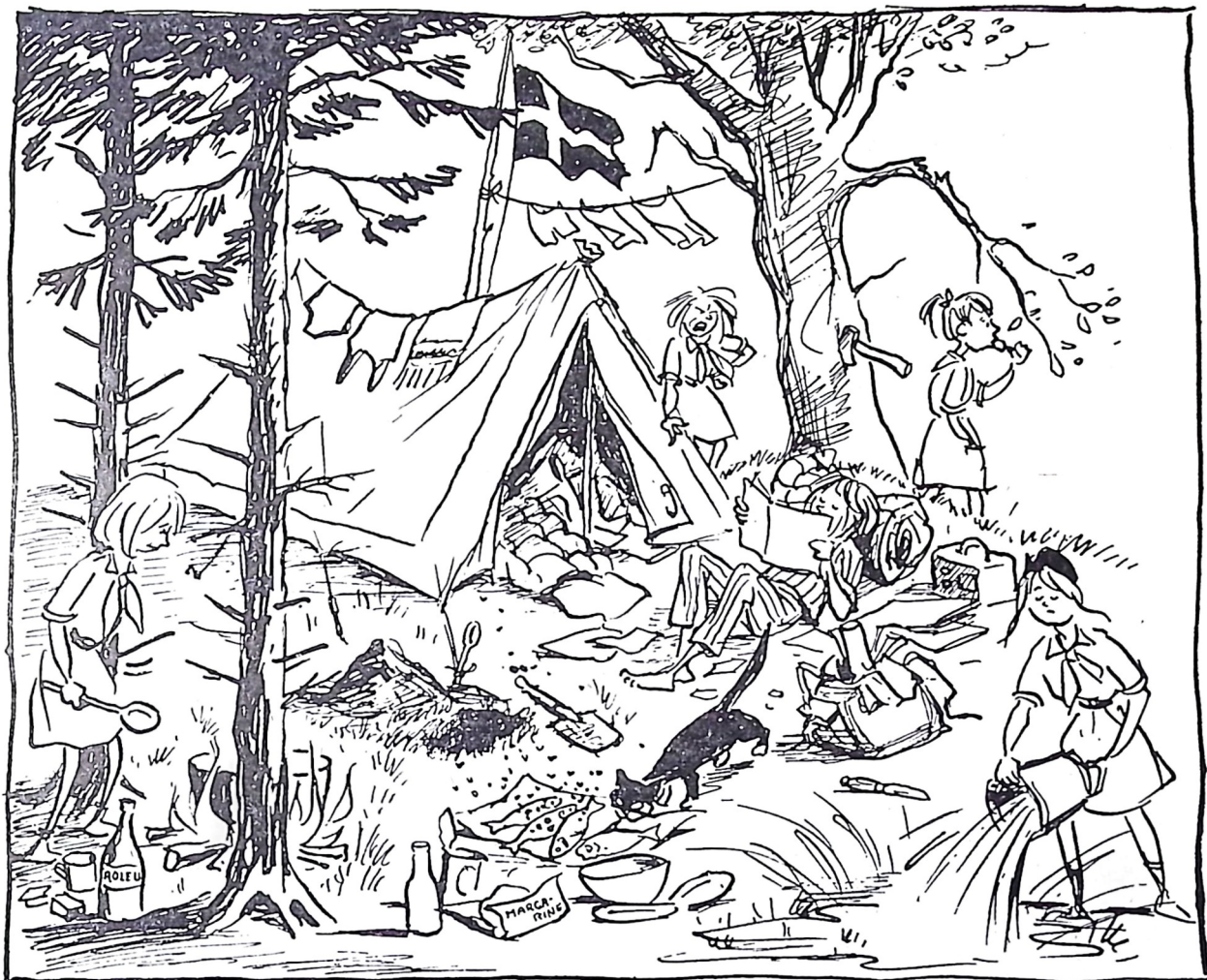
Husk at sætte penslerne i vand, når I ikke bruger dem, og at rense dem helt i terpentin og sæbevand, når I er færdige, ellers er de blot nogle stive pinde, når I engang igen skal til at male.

Husk også at hælde vand oven i malingen, når den skal stå fra den ene dag til den anden, ellers kommer der skind på, der i små stumper blander sig i farven og volder en masse ærgrelser og besvær. Vandet er let at hælde af igen næste dag. På lakfarven hældes dog ikke vand, her sættes låget på dåsen, så det slutter tæt.

Man synger så godt, mens man maler — god fornøjelse!

Trille





Her ser vi Rodepatruljen i week-end-lejr. Hvem finder alle de fejl, de har lavet i indretningen af deres lejrplads? Den patrulje, der finder flest fejl, har chance for at vinde 25 kr. til patruljekassen. Løsninger sendes til redaktionen inden den 1. december 1955.

Svar på II. Absalons udfordring til at fortælle om Unesco-hjælpearbejdet i I. Absalon

Inden vi gik i gang, fik vi, til et tropsmøde, en dame, der til daglig arbejder med Unesco, til at fortælle os, hvad det hele egentlig drejer sig om, hvilket i forbindelse med artiklerne i „Pigespejderne“, bevirkede, at flere patruljer fik lyst til at hjælpe ved salget af Unescomærkerne.

Det kneb for mange at få tid til



salget på grund af eksamen, men ved hjælp af familie, venner og bekendte samt et tilskud fra en enkelt patrulje-

kasse kunne vi omsider afregne til korpskontoret, så nu venter vi spændt på at høre fra de lande, hvortil vi har sendt vort beskedne bidrag.

I. Absalon

POSTBOX

Er der ikke nogen, der har lyst til at komme i forbindelse med Burma, de vil gerne. — Grønland må vente lidt.

Fromse



Københavnske kløverspejdere har haft en hyggelig dag
i Margit Rosenhoffs have

jeg har hørt...

at *Balle pigespejderne* i øsende regn men i højt humør har indviet et tropshus samtidig med, at troppen fejrede 10-årsjubilæum. At troppene i *Slagelse* har haft stor fest i byens casino, fordi troppene var ikke mindre end 40 år. At pigespejderne i *Maribo* forbereder bazar på torvet sidst i oktober. At *Bogense pigespejdere* blev nr. 1 i divisionsturneringen i september. At divisionschef *Grethe Øjfjord* for tiden er i Grønland.

jeg har læst...

at Bæverne fra 1. *Helsingør* har vundet årets Sct. Georgsgildeløb. At 500 spejdere har været til divisionsturnering i Skørping, bedste patrulje blev „Viben“ fra Åbybro. I Århusdivisionens turnering i Hørhaven vandt *Højbjerg trop*. Og i Djurslands divisionskonkurrence vandt „Blinket“ fra Grenå en egernhale, de var bl. a. bedst til at lægge seletøj på en hest!

jeg har set...

Ryå spejderne i travl virksomhed for at hygge om Nordjyllands distrikts mange førere, der var samlet til stævne i Åbybro 1. oktober.

Meget reglementerede og trafikkuverterede spejderpatruljer i *Næstved* på byløb for alle korps.

Årets „*Spejder Jul*“, der i udseende og indhold overgår alle tidligere års „*Spejder Jul*“.

En seniorspejder i fuld uniform og tærnet skjorte på Kildegårdsplads — ny mode?

Må vi præsentere

fru Grethe Jørgensen

*Nordjydernes distriktschef, mor til fem,
husmor, boghandler, havedyrker,
tennis-champion og knallertkører —*

kort sagt...

TOM





Da jeg en dag i dette efterår var på en rask lille travetur over mark og gennem skov, fangedes mit blik af et typisk efterårsbillede: På en mark, der var ved at blive efterårsplojet, holdt en munter fugleforsamling til. Smågrupper af skader, krager og alliker hyggede sig med de lækre bidder af larver, orme og insekter, som var kommet frem for dagens lys ved traktorens arbejde. I passende afstand fra dem sad nogle vipstjerter på toppen af jordknoldene og vippede fornøjeligt med halen, inden de med et par hurtige vingekast sluttede sig til en lille flok af andre vipstjerter, der netop i lav højde kom flyvende over marken.

Jeg kom da til at tænke på, at det måske kunne være af interesse at snakke lidt om nogle af de fugle, som holder til i landet hele året, og som lever op i landskabet netop her i efterårs- og vintertiden, hvor de store skarer af ynglende trækfugle har forladt os.

Den smukkeste af de omtalte markfugle er uden tvivl skaden. Dens egentlige navn er husskaden, men som oftest kaldes den slet og ret skaden. Den er sort på hoved, nakke, hals og bryst, hvid på undersiden og skulderfjerene. Halen og vingerne er sorte med kraftig metalglans, og på vingerne er der hvide pletter på fjerene. Både næb og fødderne er sorte. Fuglen er nogenlunde på størrelse med en due. Foruden på farvetegningen kendes skaden på sin lange hale, der giver den et karakteristisk flugtbillede, og som vipper ivrigt op og ned, når fuglen sætter sig på jorden, eller når den i kluntede hop bevæger sig hen over marken. „Skaden vindigt med sin hale vipper,“ siger Poul Martin Møller i sin aprilsvise: Grøn er Vaarens Hæk.

Smuk er fuglen, men særlig omgængelig er den ikke, set fra småfuglenes standpunkt. Hvor den kan komme af sted med det, plyndrer den deres reder og spiser æg og unger. Dens røveri går ikke lydløst for sig, for småfuglene kender den. De skælder den ud efter bedste evne og understøder deres advarselsskrig, men ofte går skaden af med sejren til sorg for både småfugle og mennesker, der kan lide at have småfugle i haverne. Den holder sig jo heller ikke tilbage for at stjæle kyllinger i hønsegården. Men hvad! — Den skal jo også leve.

Skaden er så ubetinget en fugl, der holder til i nærheden af mennesker og indenfor dyrkede områder. Den

kan bygge sin rede i et træ lige uden for bondegården, og den holder til i hegn langs markerne. Overalt hvor den færdes, fortæller dens hæse skrig om dens tilstedeværelse.

Reden, der er meget stor og overdækket, består af et fletværk af grene og pinde, som skaden begynder at slæbe sammen meget tidligt på foråret. Der er et eller to indgangshuller til selve redeskålen. Yngletiden falder i april, og skaden lægger som regel 6—8 æg. I kender vist alle sammen digtet om „Mads og Mikkel“ (ligeledes af Poul Martin Møller), der slutter sådan:

• Skadeæg — du er så bangel!
Tror du da, jeg er en tyv?
Kan du sige mig, hvor mange,
skal du få dem alle syv.

Efter små tre ugers forløb er ungerne udklækket, og familielivet drejer sig om at få ungerne opfodret og få dem på vingerne, så de kan klare sig selv ved sommerens slutning.

Alt det, der angår yngletiden, kan I jo ikke se for øjeblikket; men I kan lære fuglen at kende, iagttage dens flugt og dens måde at bevæge sig på på jorden, og lære dens stemme at kende. Det er ikke svært. I kan skønne over, om fuglen er talrig på jeres egn, eller om den kun ses sjældent. Dens hyppighed varierer en del for de forskellige egne af landet, og på Samsø findes den ikke.

Hilsen! *Mulle*





Kære „Rådsklippe“!

Eller rettere de førere, som står for salget af julekort; skal vi også have det i år? — Jeg håber det ikke, og det er ikke på grund af min medfødte dovenskab, men på grund af Unesco. I alle numre af „Pigespejderne“ er der blevet skrevet om kuponplanen, der er blevet gjort så meget ud af det, at næsten alle patruljer nu er i gang, må man da håbe. Og det synes jeg er glimrende. Men vi vil gerne kunne gøre noget virkeligt ud af det, og hvis vi nu skal til at sælge julekort, gider folk ikke blive ved med at købe. Jeg har hørt mennesker sige: „Nå, nu igen, jeg synes ikke, spejderne bestiller andet end at prøve på at tjene penge.“ På en måde har de ret, vi sælger Valdemarsflag og talrige andre mærker, vi samler til tropsfest, vi sælger aviser, flasker el. lign. for at skaffe penge til pa-

truljekassen, og nu kommer Unesco. Jeg synes, vi skal begynde at sige lidt fra og kun sælge de ting, som går til et virkeligt godt formål. Jeg synes ikke, julekortsalget er en nødvendighed; ganske vist går det til vort eget korps, men kan vi ikke undvære de penge?

Jeg skriver bare dette, fordi jeg synes, det er en vældig god idé, at vort korps er med i det store hjælpeforetagende, som hedder Unesco, og fordi jeg ønsker at få sendt så mange penge som muligt ned til de underudviklede lande.

Hvis jeg har taget fejl af nødvendigheden af julekortsalget, så skriv det her i bladet og fortæl mig, og sikkert mange andre interesserede, hvad pengene bruges til.

Med spejderhilsen

Tinka, Jenterne, 2. Hellerup trop

Til „Rådsklippen“.

Det er med stor forbavselse, jeg læser, hvad Inge, I. Lyngby, mener om de spejdere i de ternede nederdele. Mener Inge, at de stakkels spejdere, der ikke har råd til en lejrkitel, som ikke er tvungen, at man skal have, ikke skulle deltage i flagparaden? Nej, hvor er spejderånden så henne, er det ikke det indre, man skal se på, er det ikke meningen at samle børn fra alle samfundslag inden for D. D. P.? Hvad sagde Baden-Powell?

„Taus“, Pf.

Paradislejren

DEN BLÅ-GRØNNE LEJRPLADS

har været godt besøgt hele sommeren. Der var så megen rift om lejrpladserne, at man måtte sige nej til flere troppe, der skrev om lejrplads. Så der er god brug for grundene.

I Førerbladet kan førerne læse om betingelserne for at få lejrlyr næste sommer, og snak snart med jeres fører, om det ikke var det rigtige sted for jer at feriere næste år.

Paradislejren ligger ved Virklund ikke langt fra Silkeborg. Det er et stykke land med bakker og fladt land nær ved skov og de dejlige søer, de har deroppe. Der er alle de udenomsbequemmeligheder, man kan ønske sig på en lejrplads, og på det højeste

punkt står dronningens flagstang, og dér smælder flaget sommeren igen, så det kan ses vidt omkring, at nu har pigespejderne taget deres land i besiddelse.

I august-septemberbladet kunne I læse, hvad dronningen havde sagt ved indvielsen af lejren, og skulle I have glemt, at Danmarks første pigespejder mindede jer om, at på dette sted skulle kammeratskab og hensynsfuldhed blomstre og trives, så find bladene og læs det igen. Paradislejren — er jo et noget fordringsfuldt navn, og skal der være som i Paradiset, før slangen kom til, så ligger det til alle jer, store og små, at gøre jeres til,

at kammeratskabet er helt i orden i jeres egen lejr og lejrene imellem, og at hensynsfuldheden og venligheden overfor alle de mennesker, I møder omkring lejrgrunden, kan mærkes.



Spejder Jul

slår alle rekorder!!!

Hvor er det spændende med „Spejder Jul“. Hvert år er der overraskelser, hvert år er der noget at glæde sig over.

Tænk bare på oplaget. Det fortæller også om „Spejder Jul“'s succes; i 1953 blev det udsolgt med 81.000 ekspl., i 1954 med 89.000, og i år bliver der trykt 97.000, det er vel nok imponerende! — Så det er ikke underligt, at „Spejder Jul“ er det danske julehefte for drenge og piger, som har det største oplag. Mon ikke vi næste år vil runde de 100.000?

Og prisen for heftet er meget billigt — stadig kun 1,50 kr. — Det er en bundpris for et julehefte i topkvalitet.

Redaktionsudvalget har arbejdet på heftet siden efteråret 1954, og man må sige, at resultatet er blevet fint. De allerbedste forfattere og tegnere er atter i år medarbejdere ved „Spejder Jul“.

Forsiden er således af ingen ringere end Herluf Jensenius — den landskendte *Jus*. Bagsiden er et farvestrålende junglemotiv — traditionen tro af Aage Gotved, som atter i år har overgået sig selv. Og der er mange fortællinger i topklasse, og 3.-siden er i år skrevet af den kendte, norske biskop Eivind Berggrav. Og forfatterne er dels gode gamle kendinge, og dels nogle, som er nye for de fleste af jer. Der er således Holge Buchhave, som du kender fra radioen, Georg V. Bengtsson, som atter i år har en *meget* spændende fortælling, og Annesofie Hermann, som i år har skrevet en fortælling, „Flugt i mørke“. Der er også Carl Hermansen, som kommer med en helt usandsynlig skipperskrone, Ingolf Andersen med en spændende fortælling „Bjørnen“. Og nogle af vore populære tegnere er mestre for mange gode illustrationer. Her må vi f. eks. nævne Axel Mathiesen, Tage Andersen, Oskar Jørgensen, Thora Lund og Leo Fredsbjerg.

Desuden har Thora Lund med sædvanlig dygtighed tegnet en fornøjelig helside om „Spejderliv på Grønland“. Endvidere er der som sædvanlig spejderhumor i tegninger og tekst. Fra jamboréen i Canada er der en helside med gode fotos og lidt om oplevelserne i den store lejr ved danske spejderes gode ven, William Hillcourt, som er redaktør ved verdens største spejder- og drengeblad, det amerikanske „Boys Life“. Desuden er der de smukkeste



Spejder Jul 1955

fotos fra vort store, mægtige Grønland og vort smilende, venlige Sjælland, som er klædt i sne.

Du kender sikkert den fortrinlige bog „Spør“. Denne bogs forfatter, Poul Valentin Jensen, har en ypperlig, instruktiv artikel „Spør i sne“, lige en artikel for rigtige spejdere. Til artiklen følger et særligt løsbilag, som er så fint, at det er lige til at sætte op på væggen i dit værelse. Dette bilag er en ekstra julegave til alle jer spejdere.

Også denne gang har vi de foregående års store succes „Noddeknekkeren“ med mange interessante og fornøjelige opgaver, som det i år er den kendte tegner Jørgen Clevin, der er mester for. Der bliver noget at gå i gang med — og der er 30 fine præmier!

Der er slet ikke noget at tage fejl af — vel? — „Spejder Jul“ holder sine gode traditioner, og patruljen skal nok ikke komme forsent med sin bestilling. Det kunne jo være, at det gik som de to foregående år, at „Spejder Jul“ — trods de stærkt stigende oplag — alligevel bliver udsolgt først i december.

Redaktionsudvalget

Klædt på til vintervejr...



Vindjakke

i fin, mørkeblå poplin, syet med lynlås, løbegang i taillen, 2 store lommer med fikse, skrå klapper med stiklinger,
str. 38-46 ... 45,00-47,00

Løs hætte

til at knappe på 12,00

Heluldent foer

til vindjakken i en kon tern og forsynet med glidefoer 30,50

Vindbluse m. snoring

str. 36-46, i mørkeblå poplin..... 32,00-34,00
i lys dunlærred 24,00-26,00

Krave

til at knappe på vindblusen i poplin
og i dunlærred 3,30

Vindtætte benklæder

str. 36-46, i mørkeblå poplin 14,00-19,00
i lys dunlærred 9,00-14,00

Montyjakker

svær ulden klæde, str. 34-44..... 46,00-51,00

Skibenklæder

er sammen med Montyjakken eller båret uden på uniformen reglementeret vinteruniform.
Kvalitet svarende til Montyjakken, moderne facon med kegleformede ben,
str. 34-44 55,00-57,75

Overtræksbenklæder

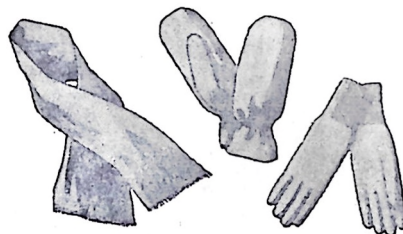
mørkeblå uld i stærk kvalitet,
str. 4-7 9,00-11,60
str. 42-46 12,00-13,25

Lange overtræksbenklæder

ideelle i den kolde tid! Fås i stærk, helulden kvalitet i mørkebrunt og mørkeblåt,
str. 10-12 år 19,50-22,25
str. 14-16 år 24,50-27,50
str. 42-44 30,25

Uldne trøjer og cardigans

Blå trøje med lynlås,
str. 34-38 40,00-41,50
str. 40-46 43,00
Blå cardigan, str. 42-46 37,50
Grå cardigan, senior, str. 42-46 37,50
Grå sweater, senior, str. 38-48 33,50



Halstørklæde

i lækker, håndvævet uld 9,65

Mørkeblå uldne handsker

Børne, str. 5-7 7,00-7,60
Dame, str. 6-9 7,80

Mørkeblå uldne luffer

str. 6-9 4,50-5,40

Mørkeblå vindtætte luffer

3 str., lille, mellem, stor 4,00

*Husk, ved køb på Depotet skal der forevises
rekvisition eller medlemskort*

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000
„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 29. oktober